

Найкрасивіші квіти Кореї

Коли люди вперше чують спів «Маленьких ангелів», він справляє на них дуже глибоке враження. Відчувають, наче їх охоплює хвиля любові і гармонії. І я щоразу чую коментарі на кшталт: «Це звучить, немов співають ангели». Варто одній людині висловити своє захоплення, інші починають хвалити ще більше: «Те, що я чую, — це не пісня! Це щасливий хор, який посилає дощ у пересохлу душу».

Якщо ми спробуємо дати визначення Руху об'єднання короткою фразою, то воно звучатиме як «культура шанобливого серця». «Шанобливе серце», яке я назвала корейським словом «хьоджьон», означає щиру посвяту та любов до нашого Небесного Батька. До слова «серце» мій чоловік придумав корейське слово «шімджон», тобто сутність краси і первісне коріння любові. Саме краса стимулює любов постійно нарощувати свою силу. Культура шімджон виходить за межі часу і простору. У світі, в якому звільнено Бога, чиста і непорочна культура шімджон тектиме вперед, немов річка, і віятиме, немов легкий вітерець, проявляючись в усіх формах мистецької творчості.

Засновані 1962 року, «Маленькі ангели» провели близько 7000 виступів в усьому світі

Ісус казав дітям, що Царство Небесне належить їм. Дитина, яка безтурботно спить, є уособленням миру. Щира дитяча посмішка найкраще ілюструє щастя. Тендітний дитячий голос відкриває шлях до серця, заспокоює страждених і є виявом щастя й миру. Саме сила невинних дитячих голосів, що поєдналися в пісні, стала причиною того, що ми разом із чоловіком заснували «Маленьких ангелів Кореї» — дитячий народний танцювальний і співочий колектив.

За часів Корейської війни я бачила багато талановитих митців, які були бідними безхатьками і біженцями, й не мали змоги проявити свої таланти. У той нужденний повоєнний період тільки декілька людей повірили в силу музики і танцю. Решта навіть слухати не хотіли, коли ми з чоловіком заводили розмову про культуру і мистецтво. Люди крутили головами, кажучи: «Зараз важко навіть знайти їжу... Не марнуйте свого часу на культуру». Однак я сприймала культуру не як розкіш, а як життєво важливу річ.

Упродовж 5000 років відточення культури було частиною щоденного життя корейців. Ми — люди мистецтва. Корейська культура унікальна і прекрасна, незважаючи на те, що чималу її частину було втрачено під час негараздів двадцятого століття. За моїх шкільних років найулюбленішою розвагою для мене було малювання. Я навіть замислювалася над тим, аби стати митцем. Однак замість того, щоби вкладати у власну мрію, я вирішила допомогти засяяти на світовій сцені винятковій красі корейської культури.

Саме так з'явилися «Маленькі ангели Кореї». 5 травня 1962 року ми з чоловіком заснували цей дитячий народний балет. Тоді Корея була бідною країною, яка долала політичні негаразди. Чимало наших членів церкви з цим не погоджувалися. Першим аргументом стало те, що в нас не було достатньо грошей навіть на будівництво церкви, не кажучи вже

про кошти на організацію пісенно-танцювального колективу. Також доводили, що краще створити дорослий хор, аніж дитячу танцювальну трупку. Наводили десятки різних заперечень щодо цього плану, однак ми з чоловіком залишилися непохитними, і врешті-решт усі об'єдналися заради «Маленьких ангелів Кореї».

Наступною перешкодою на нашому шляху став вибір місця, де дівчатка могли би тренуватися. Однак нам вдалося отримати безкоштовно напівзруйнований склад. Там протікав дах і були вибиті шибки. Та ми швидко зробили ремонт, перетворивши його на репетиційну залу. У ній не було обігрівачів, тому взимку дівчаткам доводилося дихати на свої руки, аби зігріти їх. Щойно новини про те, чим ми займаємося, розлетілися, опоненти нашої церкви насміхалися і казали: «Ангели літають на небесах, а ті дівчатка нагадують плескання в болоті!».

Однак дівчатка і їхні вчителі мали велику жагу до успіху. У душі вони керувалися девізом: «Чудовим танок робить прекрасна душа. Прекрасна душа робить і пісню вражаючою, а обличчя — красивим». Протягом трьох років вони наполегливо тренувалися, проливаючи піт і сльози. Після всіх цих виснажливих тренувань вони вирушили у світове турне з величним девізом: «Піднімемо прапор Кореї у світі!».

Перший виступ «Маленьких ангелів» відбувся 1965 року в місті Геттісберг, що в Пенсільванії, для колишнього президента США Дуайта Ейзенхауера. Це місто прославилося завдяки урочистій промові президента Лінкольна, яку він виголосив на честь тих, хто загинув під час Громадянської війни в США. Тож із цього відомого місця почалася подорож «Маленьких ангелів», мета якої — показати красу корейської культури. Після виступу президент Ейзенхауер спершу пригадав свій візит до Кореї 1952 року, відтак високо оцінивши виступ колективу. Лагідно всміхнувшись, він сказав: «Виглядало, немов небеса спустилися на землю».

Однак для групи новачків це було справжнім викликом — вперше публічно виступити перед колишнім президентом Америки. Нерідко навіть добре відомим у своїх країнах співакам і танцюристам не вдавалося вразити американську аудиторію. Проте я зовсім не хвилювалася. Адже спів дітей — це невинність, тому з власного досвіду я знала, що безневинні діти творять мир і гармонію.

Починаючи з виступу в Геттісберзі, «Маленькі ангели» дарували радість скрізь, куди б не приїхали. Вони виступали в багатьох залах Сполучених Штатів. Коли діти починали співати корейські пісні, як-от «Весна на Батьківщині» або «Аріран», люди спершу запитливо зводили брови. А тоді заплющували очі й слухали. Урешті, вони починали плакати. Коли «Маленькі ангели» танцювали маленьких наречену і нареченого в корейських традиційних костюмах, публіка починала слідувати їхньому ритму, відтак відгукуючись щирими аплодисментами. Коли танцюристи піднімали ногу, одягнуту в традиційну корейську білу шкарпетку, яка підкреслювала елегантність і красу ліній, що відображено в корейському мистецтві, в людей із Заходу це викликало неабиякий захват. Так, без жодного слова, «Маленькі ангели» передавали наші традиції і красу. Вони мандрували світом, як посли корейської культури, демонструючи юнацьку енергію, чистоту і щастя — цінності, яких так прагнула західна аудиторія.

Revision #2

Created 16 October 2022 19:53:08 by andres

Updated 3 November 2022 15:16:39 by andres